

ŠOLSKI ČASOPIS, november 2023

ŠALA MESECA:

Preskok

»Zakaj skačeš po učilnici, Bine?« vpraša učiteljica. »Saj ste rekli včeraj, da če se dovolj potrudim, lahko preskočim razred!«

DOGAJALO SE JE

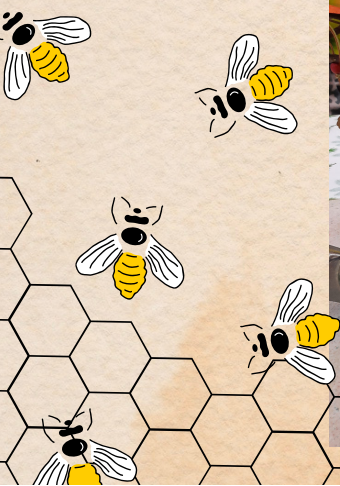
Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 17. 11. 2023, smo vsi učenci OŠ Sveti Jurij sodelovali pri Slovenskem tradicionalnem zajtrku. Takoj zjutraj se je oglasil šolski radio. Slišali smo nekaj zanimivosti o kruhu, saj je letos bil kruh izpostavljena sestavina zajtrka. Za zajtrk smo dobili kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Po zajtrku smo se vsi skupaj zbrali na stopnišču naše šole, kjer smo zapeli pesem Čebelar.

Naš naravoslovni dan smo prvi trije razredi nadaljevali v pekarni Štručka, kjer smo si ogledali različne stroje, ki mesijo testo, med njimi je bil tudi tak, ki premeša testo z vodo, nato pa vodo odstrani. Zanimivi so tudi stroji, ki oblikujejo kruh in žemljice, jih posipajo z moko in semeni, nato pa izdelke naložijo na posebne pekače. Delo pekov je naporno, saj se prične ponoči in njim se lahko zahvalimo, da nas zgodaj zjutraj pričakajo sveže pečeni pekovski izdelki.

Ko smo se vrnili nazaj v šolo, smo izdelovali razne okraske, se pogovarjali o preživetem dopoldnevu in se nato počasi odpravili domov.

Alisa Kojc, 3. A

PROSLAVA ZA STAREJŠE OBČANE V TELOVADNICI OŠ SVETI JURIJ

V soboto, 18. 11. 2023, so se upokojenci po nekaj letih spet zbrali, da bi se podružili. Ta dan smo jim s prireditvijo popestrili učenci osnovne šole Sveti Jurij. Šolski pevski zbor je zapel pesmico o babici ter vsem znano Rompompom še ne gremo domov. Tudi gospod župan Rihard Peurača je povedal nekaj besed. Spomine na mlade dni jim je pomagala obuditi folklorna skupina osnovne šole Sveti Jurij, ki jim je zapela ter zaplesala nekaj ljudskih pesmi. Ker pa so mnogi med njimi tudi babice in dedki, sta učenki Luna in Eva deklamirali pesmici o babici ter dedku. Za konec pa je dan popestrila še Tjaša, ki je zaigrala na harmoniko.

NAŠA NOVA PRIDOBITEV - SENZORNA SOBA

1. Na naši šoli je nedavno potekala otvoritev senzorne sobe. Nam lahko poveste, kako je prišlo do te ideje? Kdo je pobudnik, da se opremi prostor, ki bo namenjen učencem, ko bodo potrebovali čas zase?

Če sem povsem iskrena, se niti ne spomnim natančno, kdaj sva se z našim ravnateljem začela pogovarjati o senzorni oziroma čutni sobi na naši šoli. Je že tako daleč nazaj! Zagotovo na enem izmed letnih razgovorov, ki jih imamo vsako leto.

Naš ravnatelj je odprt do novosti in nas učitelje vedno spodbuja, da sledimo inovativnim pedagoškim praksam. Ideja o senzorni sobi mu je bila všeč in jo je zelo dobro predstavil, zagovarjal tudi občinskemu svetu, ki jo je podprl, tudi v finančnem smislu. In, ja zdaj jo imamo!

2. Kakšen je namen te sobe?

Senzorna ali čutna soba je prijeten, varen prostor brez motečih zunanjih dražljajev in je v prvi vrsti namenjen senzorni stimulaciji (torej nudenju različnih čutnih dražljajev) predšolskim in šolskim otrokom, pri katerih se pojavljajo težave v senzorni integraciji.

Zagotovo pa je senzorna soba koristen kotiček za vse! Sem se lahko zatečemo, ko potrebujemo mir, počitek, sprostitvev ali zgolj malo odmika od dogajanja okrog sebe. Tu se lahko zberemo in ponovno prevzamemo nadzor nad svojim vedenjem.

3. Kdo vse lahko obišeče senzorno sobo?

V prvi vrsti obiskujejo senzorno sobo otroci s posebnimi potrebami z namenom odpravljanja primanjkljajev na področju senzomotorične integracije skupaj z izvajalcem DSP.

Si pa želim, da bi ta res prijeten, varen prostor bil dostopen vsem, ki potrebujejo oziroma si želijo sprostitvev in že prej omenjeni odmik od dogajanja okrog sebe.

Razumeti pa je potrebno, da je oprema v senzorni sobi zelo draga in jo želimo čim dlje uporabljati, tako moramo res vsi spoštovati, se držati nekaj osnovnih pravil. Z njimi so vsi že pred vstopom seznanjeni. In žal brez prisotnosti odrasle osebe v sobo ne gre priti.

4. Kako dolgo pa učenci lahko ostanejo v sobi? Imate točno določen čas ali je neomejen?

Odvisno od namena obiska sobe.

5. Kako so učenci sprejeli sobo, so bili navdušeni ali se jim je zdelo to samoumevno?

Opažam, da so vsi, ki so do sedaj obiskali našo senzorno sobo, zelo navdušeni. Najbolj jih očara vodni stolp z optičnimi vlakni in seveda gugalnica.

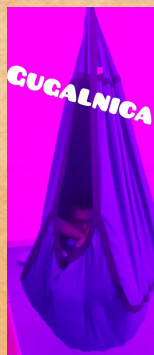
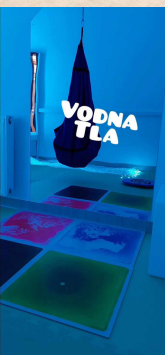
6. Kakšni so pa obiski? Pogosti ali učenci redko potrkajo na vaša vrata?

Mislím, da sem na šoli trenutno najbolj iskana oseba!!! Ali pa takoj za pedagoginjo. Hecam se!!

Ne, učenci me iščejo, ker bi se radi dogovorili za obisk sobe. In če mi le čas dopušča, jim jo z veseljem tudi pokažem in predstavim, odgovorim na vprašanja.

7. Je to končna slika senzorne sobe, ali vanjo prihaja še kaj?

Zaenkrat je to to. Idej in želja pa je mnogo

BILI SMO USPEŠNI

V petek, 27. 10. 2023, smo na šoli izvedli Jesenski šahovski turnir, ki je na naši šoli že tradicionalen. Udeležilo se ga je 14 učencev, ki obiskujejo 1., 2., 8. in 9. razred. Nekateri učenci so se prvič preizkusili v kraljevi igri, drugi pa imajo več izkušenj. Pomerili so se v 7. partijah. Potrudili so se po svojih močeh. Pokazali so zanimivo in borbeno igro.

Rezultati so bili sledeči:

1. mesto: Noel Čontala
2. mesto: Enej Kuzmič
3. mesto: Alen Šafer
4. mesto: Timon Ivanič
5. mesto: Rafael Šinko
6. mesto: Eliah Kuzmič

sledijo: Mark Smodiš, Jan Holsedl, Liam Nemeč, Nejc Hajdinjak, Samuel Šinko, Jon Krasniqi, Emilija Kranjec in Erik Borovnjak.

Montorica: Katarina Marič

23. mednarodni grafični bienale otrok in mladine, Torunj, Poljska

V poljskem Torunju so oktobra odprli razstavo nagrajenih in razstavljenih grafik otrok in mladine. Na natečaj je prispelo 4940 grafičnih listov iz 30-ih držav. 684 grafik iz 26-ih držav so izbrali za razstavo. 80 med njimi so nagradili.

Nagrade so prejeli štirje učenci naše šole: Nejc Hajdinjak, Isabela Holsedl, Eva Turza in Aja Bertalanič.

Za razstavo je bilo izbranih 20 učencev: Zala Bertalanič, Jaka Buček, Anja Cener, Lucija Čontala, Rene Forjan, Tara Frčko, Lara Gider, Jure Horvat, Ana Isabel Koller, Neža Kosednar, Sara Sofia Kosednar, Ela Kuzmič, Jan Mencigar, Nejc Mencigar, Tjaša Nemeč, Anamarija Pintarič, Rok Rogač, Lucia Rogan, Jana Vidonja Kranjec in Mia Vidonja Ratej.

54. svetovna likovna razstava otrok, Republika Kitajska

V Tajpeju, glavnem mestu Republike Kitajske (Tajvan), je potekala 54. svetovna likovna razstava otrok. Sodelovali so učenci iz 39-ih držav sveta. Žirija je podelila 25 zlatih, 35 srebrnih in 60 bronastih medalj ter 926 priznanj.

Zlato medaljo je prejel Nejc Mencigar, srebrno Anja Cener in Jana Vidonja Kranjec, bronasto pa Rene Forjan.

Priznanja so prejeli: Zara Kuzmič, Izak Šarkezi, Ela Ficko, Nejc Hajdinjak, Laura Škodnik, Polona Maček, Maja Vizjak, Hana Šandor, Isabella Fartek, Erazem Pintarič, Eva Turza, Viva Koščak, Jakob Rojko, Tiana Kuhar in Katja Bertalanič.

Na naši šoli je 30. 11. 2023 potekalo medobčinsko tekmovanje v nogometu. Fantje so osvojili 3. mesto.

(torek, 7. novembra 2023)

ODBOJKA - ŠPORT MLADIH

Slovenci smo športni narod. Našo zgodovino športa pišejo športniki, ki se udeležujejo raznih svetovnih, evropskih in mednarodnih tekmovanj pa tudi olimpijskih iger in dosegajo izjemne rezultate. Med najbolj priljubljenimi športi v Sloveniji je tudi odbojka. V intervjuju sem gostila Zojo Kreft, mlado odbojkarico, ki je nedavno začela s treningi.

Zakaj si se odločila trenirati ravno odbojko?

Odbojka me je že od nekdaj pritegnila, prav tako sem se ob samem igranju zelo sprostita. Vedno sem z užitkom in navdušenjem spremljala razne tekme in navijala.

Imaš v odbojškem svetu kakšnega idola?

Moj idol bi bil Tine Urnaut, saj je kot kapetan slovenske reprezentance ekipo popeljal do izjemnih dosežkov in ima veliko vlogo pri vodenju ekipe, kar se mi zdi zelo pomembno.

Kakšni so bili občutki na prvem treningu?

Na prvem treningu sem bila kar prestrašena, ampak hkrati tudi navdušena. Strah me je kar hitro minil, saj sem spoznala svojo ekipo in se kar hitro vklopila. S treningi je zrasla tudi moja strast do igranja odbojke.

Si se v tempo ostalih vpeljala takoj ali si potrebovala nekaj časa, da si ujela ritem?

Ja, potrebovala sem nekaj časa, saj so ostale vseeno trenirale že nekaj časa in so bile že navajene ter vpeljane v ta tempo. Vendar pa sem se z njihovo pomočjo in trdim delom uspešno vpeljala v njihov »ritem«.

Kolikokrat na teden imate trening in koliko časa trajajo treningi?

Treninge imamo trikrat na teden, trajajo pa eno uro in pol.

Kakšno vzdušje je bilo na tvoji prvi tekmi? Je bilo prisotne kaj nerove in treme ali si bila bolj umirjena?

Na moji prvi tekmi je bilo vzdušje zelo dobro; igrale smo na domačem terenu, imele smo dobre navijače, med seboj smo se podpirale... Seveda pa sem bila tudi sama kar nervozna pred tekmo, vendar je nervoza kar hitro minila.

Meniš, da je odbojka bolj šport mladih ali jo v prostem času igrajo tudi starejši, če jo npr. primerjave z nogometom?

Menim, da je odbojka bolj šport mladih, sploh če jo primerjave z nogometom, saj po mojem mnenju tega spremlja več ljudi vseh starosti, medtem ko odbojko po mojem mnenju spremlja manjše število ljudi.

Spremljaš tekme slovenskih odbojkarjev tudi na televiziji?

Trudim se pogledati vsako tekmo, ko je le-to možno, saj uživam v gledanju igre, se pa na takšen način tudi učim in pridobivam novo znanje.

Imaš mogoče kakšen poseben trenutek oz. dogodek, ki se ti je zgodil na treningu ali pa, ko si spremljala tekmo odbojkarjev preko televizije?

Ne bi rekla, da je ravno poseben trenutek, vendar mi je ostal v spominu, saj se je tukaj tudi prvič porodila moja želja po igranju odbojke. Z mojim dedkom, ki z veliko vnemo spremlja slovenski šport, sva skupaj gledala tekmo slovenske reprezentance. Ker sem bila še mlajša, mi je moral vse razlagati, vendar je to naredil z zelo veliko vnemo in navdušenjem. Po končani tekmi sva se odpravila ven in zunaj tudi odigrala svojo tekmo odbojke. Takrat sem prvič razvila željo do igranja odbojke. Ta dogodek mi je ostal v lepem spominu, tudi poseben trenutek.

Kako ti doživljaš odbojko oz. kakšne občutke imaš glede tega športa?

Jaz se ob odbojki sprostim in predvsem uživam. Takrat pozabim na vse svoje skrbi in probleme, ki me težijo ter se preprosto prepustim.

Alina Turza

2024

Življenje je potovanje,
za katerega nihče ne dobi zemljevida.

Vsakdo potuje po svoje in si sproti riše svoj zemljevid.

Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po čudovitih poteh življenja.

2024 naj bo pot dobre volje, ljubezni in zdravja!

SREČNO! ❤️

